

LÁ THƯ MỤC VỤ

Tôi nhớ lại lúc mới được nhận làm ‘thường trú nhân’ trên đất nước hạnh phúc này, Sư Huynh Bê Trên của cộng đoàn Oak-Hill của các Frères La San ở Castle Hill (phía Bắc Sydney) bảo tôi mau mau xuống văn phòng thuế vụ (ATO) để xin số thuế. Tôi vâng lời đi xe lửa xuống Parramatta mà trong lòng lo lắng lắm vì đây là lần đầu tiên trong đời tôi gặp tình huống này. Khi đến nơi, nhân viên thuế vụ bảo tôi cho họ xem trương mục ngân hàng có mang tên tôi ! Ôi thôi ! Tôi làm gì có đồng nào gửi trong nhà bank mà có trương mục ! Thế là tôi quay về trình với Sư Huynh Bê Trên và ngài phái Sư Huynh Donald Newton dắt tôi ra ngân hàng Westpac để mở một trương mục. Tôi tự hỏi mình không có tiền thì làm sao mà mở trương mục? Sư Huynh Donald lẳng lẳng lấy 20 Úc Kim và mở cho tôi một ‘bank account’, thế là lần đầu tiên trong đời, tôi có 20 đô la ký gửi trong nhà bank của Úc, oai thật ! Đúng là hách lắm vì hơn năm mươi tuổi đầu tôi mới biết thế nào là gửi tiền trong nhà bank !

Ngày hôm sau tôi trở lại ATO, lần này thì tự tin hơn nhiều và số thuế đã cấp cho tôi một con số dài lắm với 9 con số mà tới giờ này tôi vẫn chưa nhớ được vì hình như tôi chỉ dùng đến mỗi một lần là để khai báo với Centerlink mà thôi . Thuế là gì ? Thuế có từ lúc nào ? Tại sao phải đóng thuế ? Đó là những câu hỏi mà thiết nghĩ ai cũng nên biết. Lúc còn ở trung học đệ nhất cấp, một trong những bài ‘Công Dân Giáo Dục’ mà tôi còn nhớ là bài dạy về một quốc gia được tạo thành bởi 3 yếu tố : Lãnh thổ - Dân tộc - Chính quyền. Khi một chính quyền ra đời, để có điều kiện chi tiêu cho sự tồn tại và hoạt động của mình, chính quyền ấy đặt ra một chế độ thuế khoá cho dân cư đóng góp hầu hình thành quỹ tiền tệ của mình. Như vậy, thuế là số tiền thu từ các công dân nhằm huy động tài chánh cho chính quyền, cũng nhằm tái phân phối thu nhập hay nhằm để điều tiết các hoạt động kinh tế, xã hội. Do đó, đóng thuế vừa là quyền lợi được thực thi trách nhiệm công dân đóng góp cho sự phát triển phồn vinh của đất nước, vừa là nghĩa vụ phải thực hiện của mỗi công dân. Chế độ thuế khoá đã có từ thời đế quốc Ba Tư, Ai Cập, Trung Hoa, rồi kiện toàn hơn dưới ánh sáng văn minh của Hy Lạp và La Mã.

Bài Tin Mừng hôm nay cho chúng ta thấy Chúa Giêsu cũng được hỏi ý kiến về vấn đề đóng thuế. Nhưng những người hỏi Chúa lại là những người Biệt Phái và những người thuộc nhóm Hêrôđê. Nhóm Hêrôđê là nhóm ‘Quá Khích’ chủ trương vì bôn phận tôn giáo nên từ chối đóng thuế cho La Mã vì họ không nhận quyền hoàng đế La Mã. Nhóm Biệt Phái thì dung hoà hơn, chấp nhận đóng thuế để được hưởng tự do tôn giáo. Tuy nhiên đây cũng là một sự ‘đổi chác’ mà thôi. Còn Chúa Giêsu thì sao ? Có nộp thuế cho hoàng đế La Mã không ? Câu hỏi hóc búa mà 2 nhóm này đặt ra cho Chúa như một kiểu điều tra xem nhân vật Giêsu này phục tùng ai, phục tùng Thiên Chúa hay phục tùng hoàng đế La Mã ? “Đóng thuế” thì bị kết án là phản quốc; “Không đóng thuế” thì cũng bị kết tội xách động dân chúng chống lại đế quốc La Mã. Câu trả lời của Chúa thật khôn ngoan tuyệt vời !

Trước hết Chúa đòi xem một đồng tiền. Người Biệt Phái có sẵn tiền trong túi, điều đó chứng minh rằng họ vẫn sử dụng tiền này để giao dịch, như vậy là họ mặc nhiên công nhận quyền hoàng đế La Mã. Tại sao buôn bán trao đổi thì không đặt thành vấn đề mà việc đóng thuế lại quan trọng ? Một lần nữa cho thấy lòng nham hiểm của họ. “*Hình và danh hiệu này là của ai ?*” Câu hỏi cũng là câu xác nhận chính họ đã từng phục hoàng đế rồi, đồng thời cũng chất vấn lại lòng tin tôn giáo của họ. Về cơ cấu hành chánh, họ thuộc quyền đế quốc La Mã, vậy về phần tâm

linh thì họ thuộc về ai ? Người Biệt Phái biết rõ việc nộp thuế là làm bổn phận công dân nhưng sao không thấy họ đề cập về bổn phận làm nghĩa vụ của ‘công dân Nước Trời’ nhỉ ?

Sống trên đất nước hiền hoà và nhân ái này, mỗi người chúng ta được hưởng nhiều quyền lợi thì cũng đừng quên phải chu toàn nghĩa vụ làm công dân của mình. Mỗi người vẫn phải ***một lòng một dạ tìm kiếm nước trời và đức công chính của Chúa, còn những điều khác Người sẽ thêm cho***. Làm con cái Chúa và chuyên tâm tìm kiếm nước Chúa lại giúp mỗi người trở thành một công dân tốt hơn. Cả hai điều đó không có gì đối nghịch nhau, miễn là chúng ta phải đặt đúng trật tự của chúng.

Linh mục Phạm Quang Hồng